

[Dorte Bennedsen]

de helt unge, når de forlader folkeskolen, bliver dette problem med unge enlige mødre og deres uddannelse et stedsevarende problem. Vi skulle, samtidig med at vi hjælper den gruppe, der er kommet ud i det, også gerne forebygge, at kommende generationer og årgange af unge kvinder kommer i den situation.

Vi er altså positive over for intentionerne og imødeser en fornuftig drøftelse af det i udvalget.

Connie Hedegaard (KF):

Det er en kendsgerning, at unge kvinder i særlig grad rammes af ledighed og typisk af længerevarende ledighed. Det skyldes mange ting, bl.a. skyldes det deres ofte meget traditionelle uddannelsesvalg og familiemønstre og en række andre ting. Derfor er det vigtigste, der skal til for at få flere kvinder i gang enten med en uddannelse eller med et job, dels en større vejledning af de unge kvinder, dels at kvinderne i højere grad bruger ledighedsperioderne til at kvalificere sig fagligt.

Begge dele tager man hensyn til i regeringens ungdomspakke, hvorimod det konservative folkeparti ikke finder, at det foreliggende forslag tilgodeser disse fundamentale krav. Ja, faktisk synes jeg, det er svært overhovedet at få øje på et reelt fagligt indhold i de fag, der ifølge forslaget skal indgå i det halvårslige kursus, der er nævnt i punkt II. De ting, man vil koncentrere kurserne om, er efter vores opfattelse alt sammen ting, som de unge kvinder allerede tilbydes gennem arbejdsformidling, socialforvaltning, voksenundervisning, arbejdsmarkedsuddannelse, og hvad der i øvrigt er af tilbud til ledige.

Det er uhyre vigtigt at styrke indsatsen med henblik på at lette de unge kvinders indgang til arbejdsmarkedet og til uddannelsessystemet, og derfor kan vi ikke kraftigt nok opfordre til, at vi forsøger at få det optimale ud af de mange allerede eksisterende ordninger og tilbud.

Derudover vil vi i det konservative folkeparti da også se meget positivt på reelle og konstruktive nye forslag og ideer, som måtte gå ud over, hvad der allerede er indeholdt i regeringens ungdomspakke.

Men vi finder altså ikke, at det foreliggende forslag er af en sådan karakter, og vi må derfor afvise det.

Hanne Severinsen (V):

SF søger med sit forslag at gøre noget ved et meget stort problem, nemlig at mange unge enlige kvinder med børn står uden arbejde og uddannelse. Vi er enige om, at det er et stort problem, og det er et problem, som socialforvaltning og arbejdsformidling er sat til at løse lokalt dér, hvor problemerne opstår. Man kan måske i den forbindelse beklage, at Mødrehjælpen tidligere tilsyneladende var mere effektiv med færre midler at gøre noget ved problemerne, men problemernes omfang var måske også mindre dengang.

SFs løsning er imidlertid nærmest grotesk: man foreslår, at 4 voksne mennesker skal løse 10 kvinders problemer, at staten på bedste formynderiske vis skal kaste sig ud i en behandling på alle leder og kanter. Forslaget ligner mere et beskæftigelsesforslag for behandlere og for os her i folkettinget. Det er ikke seriøst, og det er udtryk for en centralistisk, formynderisk holdning, samtidig med at det til fulde illustrerer SFs holdning til økonomi: det er bare noget, man har, og derfor gælder det om at få alle ansat i den offentlige sektor.

Vi er naturligvis også opmærksomme på, at der skal gøres noget, men det skal være i voksenundervisning, i arbejdsformidling og i socialforvaltning, og det skal ske ved at anmere flere unge kvinder til at sørge for, at de får en uddannelse, mens de er unge, og før de får børn, for det er dér, problemerne ligger: mange unge piger tror, at lykken er, at man får de her børn, og så skidt med uddannelsen bagefter.

Vi kan altså, som det fremgår meget tydeligt af mine bemærkninger, absolut ikke anbefale forslaget.

Carsten Andersen (SF):

Dette forslag er i al sin enkelhed en del af en offensiv imod årtusinders undertrykkelse af kvinder, især unge, enlige mødre.

Det er mig lidt ubegribeligt, at det i dette år, 1984, skal være nødvendigt at fremsætte et sådant forslag, endda fra et parti i opposition. Men jeg bør selvfølgelig vide, at det også gælder her, at her gælder ingen moral, det er de kolde, økonomiske beregninger, det er mammons alter, der gælder her.

Siden 1976 er vilkårene for enlige kvinder, og især enlige mødre, blevet forringede såvel